

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **KVÍZCIGA s. r. o.**, se sídlem Zelinova 5592, Zlín, zastoupen Mgr. Michalem Varmužou, advokátem se sídlem Kozinova 2, Šumperk, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 1387/7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2020, č. j. 16535/2020-900000-311, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 10. 2021, č. j. 31 Af 32/2020 - 140,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Celní úřad pro Zlínský kraj (správní orgán prvního stupně) rozhodnutím ze dne 29. 10. 2019, č. j. 715058960-17/2019-640000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), shledal žalobce vinným ze spáchání trvajících přestupků dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“), kterého se měl dopustit tím, že v provozovně žalobce v rozporu s § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách provozoval hazardní hry bez příslušného povolení, a to prostřednictvím

- 3 kusů technického zařízení iStars a 6 kusů technického zařízení Diamond Level v období od 1. 2. 2017 do 23. 3. 2018 a dále

- 2 kusů technického zařízení iStars a 1 kusu technického zařízení Diamond Level v období od 1. 2. 2017 do 27. 3. 2018.

Za uvedený přestupek uložil správní orgán prvního stupně žalobci pokutu ve výši 500.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Zároveň správní orgán prvního stupně rozhodl o zabránění předmětných technických zařízení spolu s příslušenstvím.

[2] Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce odvoláním, které žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 3. 2020, č. j. 16535/2020-900000-311 (dále jen „napadené rozhodnutí“), dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítl, přičemž prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

[3] Výše uvedenou žalobu Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 19. 10. 2021, č. j. 31 Af 32/2020 - 140 (dále jen „napadený rozsudek“), zamítl. V podstatných bodech se přitom ztotožnil s posouzením věci provedeným správními orgány.

[4] Krajský soud v napadeném rozsudku nejprve zamítl námitky směřující proti posudkům vypracovaných Institutem pro testování a certifikaci a.s. (dále jen „ITC“) k zařízením typu Diamond Level, č. j. 4216000043, a iStars, č. j. 4216000043, (dále společně jako „ znalecké posudky ITC“), neboť námitky proti nim směřující neshledal důvodnými.

[5] Vyslovil, že napadené rozhodnutí je plně přezkoumatelné, neboť žalovaný adekvátně reagoval na podstatu námitek vznesených žalobcem. Soud rovněž ověřil, že žalobce naplňuje znaky provozování hazardních her ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách, ostatně žalobce proti tomuto závěru ani nikterak nebrojí.

[6] Jádrem sporu byl přezkum právního hodnocení žalovaného, který soutěže iStars a Diamond Level posoudil jako hazardní hry. Z definičních znaků hazardní hry byla mezi účastníky sporná otázka nezaručené návratnosti vložené sázky a prvku náhody nebo neznámé okolnosti, která rozhoduje o výhře nebo prohře. Těmito otázkám se krajský soud věnoval v bodech 44 a následujících napadeného rozsudku; uzavřel, že výše uvedené soutěže obsahují prvek náhody v *„generování tzv. bonusových otázek (neboli otázek s vyšší hodnotou), které mají podstatně vyšší hodnotu oproti vkladu do soutěžního kola. Právě četnost a hodnota těchto otázek je totiž pro soutěžícího předem neznámou okolností, která v konečném důsledku rozhoduje o výhře nebo prohře.“*

[7] Soud rovněž připustil, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů. Uvedené však nijak nezpochybňuje skutečnost, že zároveň hrací zařízení umožňuje užívání v režimu takřka standardní hazardní hry (náhodným způsobem, pouhým ignorováním otázek a úkolů a jejich odkládáním do tzv. Banků). Umožňuje-li technické zařízení v nezanedbatelné míře účast na hazardní hře, je nutno jeho provozování považovat za provozování hazardní hry.

[8] Dále se soud zabýval funkcí tlačítka Info v předmětných soutěžích a ve shodě se správními orgány jej vyhodnotil tak, že použitím tlačítka Info hráč sice může nahlédnout do nejbližší následujícího kola (kde zjistí, zda bude bezprostředně následovat

pokračování

dovednost či otázka s rozmezím její „bonusové“ hodnoty), nemůže však současně nahlédnout i do kol následujících a nemůže nejbližší kolo ani přeskočit. Pokud tedy hráč náhledem zjistí, že v dalším bezprostředně následujícím kole mu byla přidělena „jen“ základní hodnota dovednosti, nemůže z toho vyvodit ani pomocí tlačítka Info zjistit, zda v dalších následujících kolech padne bonusová hodnota otázky, kdy přesně a v jaké výši, což jej samozřejmě motivuje k další a další hře (k tomu srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32).

[9] Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku, že u soutěže Diamond Level není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní první fáze hry. V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče vrátit „na poslední chvíli“ zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na neznámé okolnosti.

[10] Pokud jde o námitky vztahující se k uložení sankci, soud nejprve zkoumal namítané liberační důvody, žádný takový však neidentifikoval. Závěrem soud odmítl jako nedůvodnou námitku nepřiměřenosti uložení sankce. V této souvislosti uzavřel, že výši pokuty uloženou žalobci neshledal zjevně nepřiměřenou ani nezákonnou. Správní orgány nevybočily ze zákonných mantinelů při ukládání pokuty, jejich hodnocení kritérií pro uložení pokuty nepostrádá logiku, správní orgány vzaly do úvahy všechna zákonná kritéria, uložená pokuta ani není likvidační.

II. Obsah kasační stížnosti

[11] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[12] Stěžovatel předně namítá, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť neobsahuje odůvodnění, proč jsou hry Diamond Level a iStars považovány za technické hry ve smyslu § 42 zákona o hazardních hrách, a podléhají proto povolení dle § 85 téhož zákona. Stěžovatel uvádí, že uvedené soutěže nejsou ani hazardní hrou, neboť nesplňují definici uvedenou v § 3 zákona o hazardních hrách, ani technickou hrou dle výše uvedené právní úpravy.

[13] Celní úřady rovněž nesprávně posoudily principy soutěže Diamond Level a iStars z hlediska náhody v soutěži. Soutěžící ví, že si v dalším kole koupí soutěžní otázku/úkol a s jakou výší odměny (která je vždy vyšší, než vklad do kola). Správná odpověď na soutěžní otázku/splnění úkolu není věcí náhody nebo neznámé okolnosti ale závisí na znalostech nebo dovednostech konkrétního uživatele. Stěžovatel dále poukazuje na aspekty poslední záchranné otázky u soutěže Diamond Level a poukazuje na podobnost s hrou AZ Kvíz.

[14] Nezákonný a nepřezkoumatelný je i samotný výrok o vině, který neuvádí, že posuzované hry jsou tzv. technickou hrou, byť s nimi takto správní orgány pracují.

O technickou hru se dle něj však nejedná, což dokládá absence prvku náhody. Oproti klasickým hazardním hrám u posuzovaných her hráč dopředu může zjistit jak výši sázky (tu si nastavuje sám), výši výhry v dalším kole, u soutěže iStars zda se bude jednat o otázku nebo úkol a u soutěže Diamond Level postavení „válců“. Grafika - herní „válce“ nemají ve skutečnosti naprosto žádný vliv na hru samotnou, ani stanovení výše odměny v jednotlivých kolech. Jedná se pouze o doprovodnou grafiku, kterou může hráč vypnout.

[15] Závěrem stěžovatel uzavírá, že i kdyby bylo možno s ohledem na tzv. bonusovou otázku hodnotit posuzované hry jako hazardní hry *sui generis* ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, pak je stejně nelze s ohledem na absenci náhodného procesu ve smyslu § 50 odst. 1 zákona o hazardních hrách hodnotit jako tzv. technickou hru ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 písm. e) a § 42 zákona o hazardních hrách. Dle stěžovatele v tomto ohledu navíc jak napadený rozsudek, tak i napadené rozhodnutí postrádají relevantní argumentaci, která by svědčila o tom, že posuzované hry jsou tzv. technickou hrou.

[16] Vyloučena je i jeho odpovědnost za přestupek, neboť vycházel ze sdělení DP&K-CZQ s.r.o., resp. z praxe celní správy, která v rámci kontrol v roce 2017 u zařízení iStars a Diamond Level neshledala porušení zákona o hazardních hrách. Současný postup celních orgánů je proto v rozporu se základními principy právního státu a právní jistoty

[17] Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl zrušení rozsudku krajského soudu, prvostupňového a napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

[18] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že veškeré námitky stěžovatele již vypořádal v rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, případně dále ve vyjádření k žalobě, na které tímto odkazuje.

[19] Žalovaný podotýká, že krajský soud se naplněním znaků technické hry zabýval v bodech 51 a 56 napadeného rozsudku, kde zdůraznil, že předmětné soutěže byly provozovány prostřednictvím funkčně nedělitelných a programově řízených technických zařízení přímo obsluhovaných sázejícím, čímž byly naplněny definiční znaky technické hry ve smyslu § 42 odst. 1 a 3 zákona o hazardních hrách.

[20] Správní orgány vinní stěžovatele z provozování nepovolené hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 a § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách, tedy ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) téhož zákona. Nesplnění některé z podmínek nutných pro povolení technické hry nemá za následek, že by se nejednalo o technickou hru podléhající povolení.

[21] Žalovaný rovněž odkazuje na obecný zákaz provozování hazardních her a upozorňuje, že případná absence definičních znaků technické hry neznámá, že by stěžovatel mohl provozovat hazardní hry bez povolení, neboť v takovém případě by provoz takových zařízení byl absolutně zakázán.

pokračování

[22] Ve vztahu k dalším námitkám stěžovatele žalovaný odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016 - 72, dle kterého *„Pokud je v rámci posuzovaného procesu v případě jedné jeho části přidělení hodnoty následující otázky přítomna náhoda nebo předem neznámá okolnost, pak je nutné celý proces posoudit jako proces náhodný“*. Zaměření se stěžovatele toliko na fáze hry, kde není náhoda přítomna, je proto irelevantní.

[23] Závěrem žalovaný odkázal na judikaturu správních soudů, vyvracející argumentaci stěžovatele ve vztahu k tlačítku „Info“ a otázce poslední záchrany.

[24] Žalovaný uzavřel, že je přesvědčený o zákonnosti svého postupu, a proto navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

IV. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[25] Nejvyšší správní soud nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[26] Kasační stížnost není důvodná.

a) Nepřezkoumatelnost

[27] Z povahy věci je Nejvyšší správní soud povinen vypořádat nejprve opakované tvrzení stěžovatele stran nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu. Již v rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, tento soud akcentoval, že *„[n]ení-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá.“* V obdobném duchu se nese i navazující judikatura, která zásadně pohlíží na nevypořádání žalobních námitek jako na důvod pro zrušení rozhodnutí krajského soudu (srov. kupříkladu rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 12. 2009, č. j. 8 Afs 73/2007 - 78, či ze dne 24. 3. 2010, č. j. 1 Afs 113/2009 - 69, č. 2065/2010 Sb. NSS).

[28] V nyní posuzované věci nicméně kasační soud žádnou takovou vadu napadeného rozsudku neshledal. Krajský soud vypořádal všechny žalobní námitky stěžovatele, přičemž z odůvodnění rozsudku je seznatelné, jakými úvahami byl při rozhodování věci veden a proč považoval námitky stěžovatele za nedůvodné. Odůvodnění rozsudku je vnitřně konzistentní a netrpí ani žádnými jinými nedostatky, pro něž by bylo nesrozumitelné. Nepřezkoumatelnost rozsudku nelze spatřovat v tom, že soud podrobně nereagoval na každou dílčí námitku obsaženou v žalobě. Jak vyplývá z ustálené judikatury Ústavního soudu (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2005, sp. zn. IV. ÚS 201/04, ze dne 30. 5. 2006, sp. zn. I. ÚS 116/05, či ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08), není

povinností soudů formulovat podrobnou oponenturu ve vztahu ke každému jednotlivému tvrzení žalobce. Za zcela dostačující je třeba považovat postup soudu, který předloží ucelený argumentační systém, v konkurenci s nímž nemohou žalobní námitky obstát. Této své povinnosti soud dostál. Z odůvodnění rozsudku je patrné, že pro účely posouzení stěžejní žalobní námitky (týkající se posouzení charakteru her Diamond Level a iStars a dále existencí prvku náhody) považoval za zásadní jiné aspekty než ty, na něž poukazoval stěžovatel. To však nečiní rozsudek nepřezkoumatelným.

[29] Ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti výroku napadených správních rozhodnutí Nejvyšší správní soud odkazuje zejména na rozhodnutí č. j. 3 Ads 21/2004 - 55 ze dne 23. 2. 2005 a rozhodnutí rozšířeného senátu NSS č. j. 2 As 34/2006 - 73 ze dne 15. 1. 2008, pub. Pod č. 1546/2008 Sb. NSS, které k této problematice uvádí, že: *„výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným.“* Náležitosti výroku rozhodnutí, kterým správní orgán konstatuje, že byl spáchán správní delikt (nyní přestupek), a požadavek na dostatečný popis skutku, kterým pachatel nesplnil povinnost nebo porušil zákaz stanovený zákonem, je odůvodněn skutečností, že pouze výroková část správního rozhodnutí je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení a pouze výroková část rozhodnutí může nabýt právní moci. Pouze z výroku rozhodnutí lze zjistit, zda a jaká povinnost byla uložena. Výrok má význam při vyloučení překážky litispendence a posouzení existence překážky věci rozhodnuté a pouze výrok může být vynucen správní exekucí. Z tohoto důvodu je nezbytné, aby výrok rozhodnutí obsahoval popis skutku, za který je sankce ukládána, způsobem vylučujícím jeho záměnu s jiným jednáním.

[30] V nyní posuzovaném případě kasační soud neshledal, že by výrok napadených rozhodnutí byl neurčitý nebo neobsahoval dostatečně úplný popis vytykaného jednání. Spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách není omezeno pouze na technické hry a z kasační stížnosti rovněž ani neplyne, proč by výrok musel obsahovat frázi „technická hra“, když ani § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách není na tuto skutečnost nijak navázán. Skutečnost, že posuzované hry jsou technickou hrou, plyne z odůvodnění napadeného rozhodnutí, což lze považovat za dostatečné. Ve smyslu výše uvedených úvah proto výroky napadených rozhodnutí považuje kasační soud za plně přezkoumatelné, úplné a zákonné. Pro úplnost je vhodné doplnit, že ačkoliv tato žalobní námitka nebyla řádně a včas uplatněna již v řízení před krajským soudem (byla by tedy nepřípustná), kasační soud se ji věcně zabýval, neboť k tvrzené nepřezkoumatelnosti výroku správního rozhodnutí by musel přihlížet z úřední povinnosti.

[31] Stěžovatel dovozuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného, jakož i rozsudku krajského soudu, ze skutečnosti, že správní orgány a krajský soud nedostatečně zdůvodnily, zda se v posuzovaném případě jedná o technické hry ve smyslu § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách. Této námitce Nejvyšší správní soud nepřisvědčil a nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku ani správních rozhodnutí vydaných v posuzované věci neshledal. Správní orgány řádně a srozumitelně zdůvodnily, že se jedná o technické hry dle § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách ve spojení s § 42 a násl. zákona o hazardních hrách podléhající povolení ve smyslu § 85 písm. e) zákona o hazardních hrách (srov. zejm. s. 6, 7, 8 a 12 prvostupňového rozhodnutí). Také

pokračování

krajský soud v napadeném rozsudku řádně a srozumitelně vysvětlil, že se zde jednalo o technické hry podléhající příslušnému povolení (srov. zejm. body 51 a 56. napadeného rozsudku).

b) Povaha her Diamond Level a iStars

[32] Podstatou podané kasační stížnosti je zodpovězení otázky, zda posuzované hry jsou hazardní hrou ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, a pokud ano, zda se jedná o tzv. technickou hru dle § 42 zákona o hazardních hrách.

[33] Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách „[h]azardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost“.

[34] Dle § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách se technickou hrou rozumí „hazardní hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím“, zejména pak válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky. Přičemž technickým zařízením se dle § 42 odst. 3 téhož zákona chápe „funkčně nedělitelné a programově řízené mechanické, elektromechanické, elektronické nebo jiné podobné technické zařízení přímo obsluhované sázejícím“

[35] Z citovaného ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách vyplývá, že mezi definiční znaky hazardní hry patří:

- a) prvek sázky vložené sázejícím,
- b) prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, a
- c) prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře.

[36] Stran splnění první podmínky, tj. sázky vložené sázejícím, není o tomto ze strany žalobce a žalovaného sporu. Spornými však dle stěžovatele jsou následující dvě podmínky, tedy prvek nezaručené návratnosti (pouze u hry Diamond Level) a prvek náhody.

[37] Nejvyšší správní soud se k posuzování prvku náhody u hazardních her vyjádřil například v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018 - 32, ve kterém vyslovil, že „[ú]kolem správních orgánů bylo, zjednodušeně řečeno, posoudit, jak se tato technická zařízení projevují „navenek“, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Z tohoto pohledu je proto podružné, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje. (...) Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je však rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru“ (podtržení doplněno; právě citovaný judikát se sice vztahuje k předešlé právní úpravě, tj. zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, je však aplikovatelný též na posuzovaný případ, na který dopadá zákon o hazardních hrách, jelikož požadavek existence procesu nahodilosti zůstal zachován i ve stávající právní úpravě). Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách pak k prvku náhody nebo neznámé okolnosti blíže uvádí: „Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit.“

Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“ (podtržení doplněno).

[38] Vzhledem k tomu, že pravidla hry nebyla mezi účastníky řízení sporná, Nejvyšší správní soud na tomto místě nebude zevrubně rozebírat principiální fungování obou soutěží a jednotlivých banků, jejichž rozbor byl již správně a dopodrobna učiněn správními orgány a aprobován krajským soudem (k tomu viz zejm. prvostupňové rozhodnutí str. 10 - 11 ve vztahu k soutěži Diamond Level a str. 13 - 14 ve vztahu k soutěži IS, potažmo videozáznamy a znalecké posudky, ze kterých rozhodnutí správních orgánů vycházela, srov. např. str. 15 - 16 prvostupňového rozhodnutí, resp. body 43 a následující napadeného rozsudku).

[39] Pro zodpovězení nyní posuzované otázky existence prvku náhody nebo neznámé skutečnosti jsou podstatné následující skutečnosti.

[40] Pro hru Diamond Level platí, že po zakoupení otázky za sázku ve výši 5 Kč se tato částka strhne z vloženého kreditu a na displeji se hráči zobrazí otázka s formátem odpovědi ANO-NE. Na otázku se hráč může pokusit odpovědět ve stanoveném časovém limitu, nebo na ni nemusí nijak reagovat (marné uplynutí časového limitu), popř. ji může ignorovat stisknutím tlačítka *Otázka*, aniž by čekal na vypršení časového limitu. V případě, že se hráč rozhodne na otázky odpovídat a odpoví na ně správně, částka se mu připsá zpět do kreditu (shodně znalecké posudky ITC Zlín i ŽU). Pokud hráč odpoví na otázku špatně, částku ztrácí. Pokud na otázku v časovém limitu nijak neodpoví nebo ji ignoruje stisknutím tlačítka *Otázka*, hodnota otázky se rozdělí a připsá do „Banku“ a „Diamond banku“. Bodová hodnota „základní“ otázky je o 10 % vyšší než hodnota vkladu (resp. o 20 % vyšší v případě vkladu 5 Kč). Vedle „základních“ otázek hra Diamond Level náhodně (z pohledu hráče) generuje rovněž „bonusové“ otázky, které mají podstatně větší hodnotu než otázky základní. Tato bonusová hodnota se v případě nezodpovězení otázky hráči připsá v celé výši do Banku, v případě správné odpovědi se mu připsá zpět do kreditu. Po vyčerpání kreditu může hráč soutěžit jak o „Bank“, tak o „Diamond bank“. Pokud hráč neuspěje ani v jedné této soutěži, pak je mu nabídnuta ještě „otázka poslední záchrany“ v hodnotě 105 % původně vložené částky.

[41] Hra iStars funguje na podobném principu (viz výše odkazovaný popis pravidel). Po stisku tlačítka *START* je vygenerována buď dovednostní soutěž, která má vždy hodnotu sázky zvýšené o 10% (resp. o 20 % vyšší v případě vkladu 5 Kč), nebo bonusová otázka (s vyšší hodnotou výhry). Existuje zde tedy „Banka dovednosti“ a „Banka otázek“.

pokračování

Lapidárně řečeno zde opět platí, že v případě neaktivity se hodnota dovednosti/otázky přesune do příslušného banku, do kterého lze posléze přistoupit a hrát o jeho hodnotu.

[42] Nejvyšší správní soud přitom shodně se správními orgány i krajským soudem považuje za náhodu, tedy předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, právě proces generování výše uvedených bonusových otázek. Četnost a hodnota těchto otázek u obou soutěží totiž představuje z pohledu soutěžícího náhodnou, předem neznámou okolnost, která ve výsledku rozhoduje o výhře nebo prohře celé soutěže. Bonusová hodnota těchto otázek může mnohonásobně přesáhnout výši vkladu na jednotlivou hru a z pohledu hráče tedy působí jejich pouhé získávání (bez rozdílu, zda je následně zodpovězena nebo nezodpovězena) jako jeden z hlavních motivů pro zakoupení dalšího kola, například v čase 0:10 videozáznamu přílohy znaleckého posudku ITC ke hře iStars je zobrazena bonusová otázka v hodnotě 500, při hodnotě vkladu 20 (tj. hodnota bonusové otázky dosahuje 2500 % vkladu, oproti 110 %, pokud by se jednalo toliko o základní otázku/dovednost). Ostatně sám stěžovatel uvádí, že důvodem pro zařazení těchto bonusových otázek je zatraktivnění hry pro hráče.

[43] Shodně s krajským soudem pak Nejvyšší správní soud k námitkám stěžovatele ohledně vědomostního charakteru her připouští, že obě soutěže umožňují i aktivní způsob hry spočívající v zodpovídání jednotlivých otázek a plnění dovednostních úkolů, přičemž takovým způsobem lze teoreticky výhry dosáhnout. Prakticky však takové případy nebudou příliš časté a to zejména s ohledem na tipovací charakter podstatné části otázek v kombinaci s velmi omezeným časovým limitem pro jejich zodpovězení. Bude tak spíše otázkou „štěstí“ než „znalostí“ soutěžícího, pokud se mu nastíněným aktivním způsobem hry podaří v soutěžích iStars a Diamond Level uspět a vyhrát. Vzhledem k právě uvedenému lze tedy důvodně předpokládat, že běžný hráč bude veškeré otázky a úkoly ignorovat očekávaje příchod bonusové otázky. Na právě uvedených závěrech přitom nemůže ničeho změnit ani odkaz stěžovatele na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016 - 72. Závěry tohoto rozsudku se totiž týkaly odlišného typu soutěží fungujících na jiném principu než výše popsané hry; nedopadají tedy na nyní posuzovaný případ. Nad rámec výše uvedeného kasační soud poznamenává, že v odkazovaném rozsudku krajský soud sice dospěl k závěru, že dílčí část soutěže sestávající z procesu pokládání otázek a vyhodnocení odpovědi nenaplnňuje definici náhody, avšak jiné části soutěže definici náhody naplňovaly. Z toho důvodu byla v tomto rozsudku posuzovaná soutěž posouzena jako loterie a jiná podobná hra ve smyslu dříve platné právní úpravy (viz výše).

[44] V této souvislosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné odkázat i na nález Ústavního soudu ze dne 5. 11. 2018, sp. zn. III. ÚS 4072/17, v němž se zmiňuje, že „*lze uvést příklad abdukce podle známého anglického rčení o něčem, co se projevuje jako kachna, tak ji také zpravidla bude (If it looks like a duck, swims like a duck, and quacks like a duck, then it probably is a duck).*“ Tuto triviálně znějící poučku přitom lze beze zbytku aplikovat i na nyní posuzovaný případ. Zařízení Diamond Level a iStars totiž vypadají jako výherní automaty, chovají se jako výherní automaty a intuitivním způsobem umožňují hazardní hru jako výherní automaty (k tomu viz videozáznamy a fotodokumentace založená ve správním spise). Skutečnost, že jejich výrobce je v účelové snaze vyhnout se regulaci hazardních her doplnil o některé ne hazardní prvky, přitom na tomto závěru nemůže nic

změnit, neboť jejich primární využití je nadále veskrze totožné jako u výherních automatů, a to z hlediska jejich zákazníků i provozovatelů. Hazardní způsob hry přitom není jen možný, nýbrž s ohledem na výše uvedené je nutné mít za to, že jde o způsob nejprirozenější, a tedy velmi pravděpodobně volený naprostou většinou hráčů. Výše uvedené platí i přesto, že grafické pozadí her ve skutečnosti nemá vliv na průběh hry (shodně viz rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2022, č. j. 4 As 288/2021 - 111).

[45] Nutno zdůraznit, že správní orgány ani krajský soud při posuzování předmětných soutěží nikterak nezpochybňovaly, že před vsazením na další otázku lze pod tlačítkem Info nahlédnout na její hodnotu a v tomto okamžiku ze hry případně vystoupit (srov. zejm. bod 52 a následující napadeného rozsudku). Tato skutečnost však nemá na závěr ohledně existence prvku náhody v herním procesu, tak jak byl nastíněn výše, žádný vliv. Náhodný proces generování bonusových otázek, tak jak byl demonstrován výše, je totiž v případě obou soutěží přítomen bez ohledu na informace poskytnuté pod tlačítkem Info, které sdělují hráči pouze hodnotu následující otázky, a nezabývají tak hráče „naděje“, že v některém z dalších kol „nepřijde“ bonusová otázka. Ze stejných důvodů je nutno shledat nepřipadnou polemiku stěžovatele, že u soutěže Diamond Level je navíc soutěžícímu známo postavení symbolů na válcích v dalším kole, jelikož ani tato skutečnost není způsobila zvrátit existenci nahodilosti při generování bonusových otázek v rámci celého průběhu soutěže. Na výše uvedených závěrech nemůžou ničeho změnit ani námitky stran chybné interpretace závěrů správních soudů týkající se staršího typu soutěží – vědomostního kvízu (viz rozsudek NSS č. j. 1 As 136/2018 - 32, jakož i rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 3. 2018, č. j. 22 Af 19/2015 - 150). Jak již konstatoval soud v napadeném rozsudku (bod 46) tyto nejsou na posuzovaný případ zcela přílehlavé. V posuzované věci ovšem orgány celní správy identifikovaly prvek náhody v poněkud odlišném principu hry a tyto úvahy ob stojí i bez odkazované judikatury.

[46] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou námitku, že u soutěže Diamond Level není splněn prvek nezaručené návratnosti vložené sázky ani náhody, jelikož soutěžící má v případě úplné prohry k dispozici navíc tzv. otázku poslední záchrany, jejímž zodpovězením lze získat zpět 105 % původního vkladu. Lze se totiž ztotožnit se závěry správních orgánů, jakož i krajského soudu, že otázka poslední záchrany není pro posouzení povahy hry Diamond Level podstatná, jelikož hazardní prvek spočívá již v předchozí nepominutelné fázi hry, která předchází fázi vyzývající k zodpovězení jedné otázky, při níž hráč volí v časovém limitu 10 vteřin mezi 10 odpověďmi. K jejímu zodpovězení se totiž hráč dostane až v případě, kdy nemá dostatečný kredit pro další hraní hry a neuspěje ani v soutěžích Diamond Bank a Bance otázek (viz shodně strana 29 posudku ITC ke hře Diamond Level). V zásadě se tak jedná pouze o způsob, jak hráče navrátit zpět do první fáze hry, jejíž výsledek závisí na náhodě, resp. neznámé okolnosti. V tomto ohledu lze rovněž odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2020, č. j. 1 As 429/2019 - 22, dle kterého „nastavení herního mechanismu „otázky poslední záchrany“ láká hráče k utracení všech vložených prostředků, neboť pouze za této situace se jim s jistotou otevírá šance na jejich vrácení v plné míře, navíc navýšené o 5 %. Zjistí-li hráč, že v první (základní) hře valnou část vložených prostředků již prohrál (z 500 Kč mu zbývá např. 300 Kč), bude pro něj zjevně lákavější prohrát vše a pokusit se o získání všech prostředků navýšených o 5 % zpět (tedy 525 Kč), než si nechat vyplatit zbývající část vložených

pokračování

prostředků (300 Kč). Tím jsou hráči podněcováni ke ztrátě většího množství finančních prostředků, neboť namísto původní nižší ztráty (v uváděném příkladu ve výši 200 Kč), může hráč, vedený vidinou „otázky poslední záchrany“, přijít o veškeré vložené prostředky“. Tyto závěry nemůže zvrátit stěžovatelem poukazovaný posudek znalce týkající se otázky potřebného času k nalezení odpovědi na otázku poslední záchrany pomocí mobilního telefonu, neboť se nijak nedotýká pro tuto věc rozhodné otázky, tj. naplnění obligatorních prvků hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Nelze pak akceptovat ani příměr otázky poslední záchrany k vědomostní televizní soutěži AZ KVÍZ, která není hazardní hrou ve smyslu § 3 zákona o hazardních hrách, neboť postrádá prvek vložení sázky.

[47] Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěrem krajského soudu, že i přes existenci tzv. otázky poslední záchrany platí, že návratnost sázek u posuzovaných soutěží není zaručena. Pokud hráč špatně odpoví na otázku nebo nesplní úkol, sázku prohraje (a jeho počáteční vklad se sníží). Hráč o svůj vklad přijde i v případě, že neodpoví správně na tzv. otázku poslední záchrany. Stejně tak ukončí-li hru v jejím průběhu, bude mu vyplacena toliko zbývajících část vkladu. U posuzovaných soutěží je tak bezesporu splněn i další definiční znak hazardní hry, a to prvek nezaručené návratnosti vložené sázky. Aby se totiž dalo hovořit o „návratnosti sázky“, musela by být 100% návratnost sázky zaručena u každé varianty hry, která může nastat. Tak tomu však u posuzovaných soutěží není

[48] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud uzavírá (ve shodě se závěry napadených rozhodnutí správních orgánů i napadeným rozsudkem), že posuzované hry Diamond Level a iStars naplňují definiční znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

[49] Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v bodě 30 tohoto rozsudku, správní orgány i krajský soud rovněž přezkoumatelně odůvodnily, proč považují hry Diamond Level a iStars za technické hry ve smyslu § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách.

[50] Na tomto závěru přitom nemohou nic změnit polemiky stěžovatele ohledně údajné absence podkladů a náhodného procesu, který rozhodne o tom, zda soutěžící vyhraje či prohraje. Pokud stěžovatel proces náhody v případě technických her spojuje výhradně s existencí generátoru náhodných čísel u tzv. válcových technických her, který musí být osvědčen certifikovanou autoritou, pak Nejvyšší správní soud upozorňuje, že správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by v případě stěžovatelem provozovaných her šlo o technické hry válcového typu ve smyslu § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách. Tj. správní orgány neshledávaly v grafickém zobrazení hry charakter válcové hry. Správní orgán prvního stupně na straně 12 prvostupňového rozhodnutí kupříkladu výslovně uvádí, že „že nyní posuzované „kvízomaty“ jsou jakousi technickou hrou sui generis (CÚ tak rozhodně netvrdí, že by se snad jednalo o ryze typickou válcovou hru tak, jak ji známe v podobě tzv. „výherních automatů“), která obsahuje prvky válcové hry s prvky vědomostními, příp. (u iStars) s prvky dovednostními.“

[51] Problematicnost polemiky stěžovatele spočívá pak právě v tom, že se tvrdošíjně zaměřil na prosazování svého závěru, že správní orgány nezdůvodnily, proč se v posuzovaném případě jedná o válcové technické hry. Nevzal však v potaz, že v posuzované věci je zcela bezvýznamné, zda se jednalo o válcový nebo jiný druh technické hry, neboť výčet technických her v § 42 odst. 1 věty druhé zákona o hazardních hrách je pouze demonstrativní (viz shodně bod 51 napadeného rozsudku). Jakékoli námitky týkající se nutnosti osvědčení náhodného procesu u válcových technických her jsou tedy v posuzované věci nadbytečné, jelikož správní orgány ani krajský soud netvrdily, že by se mělo jednat o tento druh technických her. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že jak správní orgány, tak krajský soud, řádně zdůvodnily své závěry stran povahy stěžovatelem provozovaných her a existence náhodného procesu u těchto her ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž vzaly v potaz též argumentaci stěžovatele týkající se absence náhody v rámci provozovaných her a tuto otázku logicky a srozumitelně vypořádaly (shodně viz rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2022 č. j. 4 As 288/2011 - 111).

[52] Identickou námitkou se nadto Nejvyšší správní soud zabýval rovněž v rozsudku č. j. 4 As 120/2021 - 75 ze dne 19. 11. 2021, kde ji nad rámec výše uvedeného odmítl jako irelevantní. V bodě 55 k tomu uvedl, že „*V projednávané věci totiž není vůbec podstatné, zda je zařízení Pegasus možné podřadit pod technickou hru, jiný typ hry upravený zákonem o hazardních hrách či zda ji vůbec není možné podřadit pod žádný z herních typů vymezených v tomto zákoně. Žalobkyně byla totiž shledána vinnou přestupkem podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách, podle něž právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. Skutková podstata tohoto přestupku tedy nemíří proti konkrétnímu typu hazardních her (zde tedy na hry technické), nýbrž obecně zakazuje provozování hazardních her v rozporu s § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Jelikož tedy v projednávané věci není pochyb o tom, že hra Pegasus je hazardní hrou, je z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku irelevantní, zda se jedná o technickou hru či nikoliv.*“ Tvrzení, že konkrétní zařízení nesplňuje podmínky technické hry, totiž rozhodně nemůže znamenat, že na takové zařízení nebude dopadat regulace zákona o hazardních hrách, pokud samo o sobě vyhovuje definici hazardní hry zakotvené v § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. V opačném případě by totiž nebylo nic snazšího, než provozovat zcela bez jakékoli veřejnoprávní ingerence hazardní hru, která úmyslně nebude splňovat zákonné předpoklady svého povolení. Ostatně dle § 7 odst. 2 písm. a) zákona o hazardních hrách platí, že je zakázáno provozovat hazardní hru, jejíž druh není upraven tímto zákonem.

c) *Liberace*

[53] V posledním okruhu kasačních námitek stěžovatel uvádí, že správní orgány, potažmo krajský soud, nesprávně vyhodnotily uplatnění institutu liberace. Podmínky pro její aplikaci na nyní posuzovaný případ mají být splněny s ohledem na praxi správních orgánů, která až do března 2018 nepovažovala hry Diamond Level a iStars za problémové z pohledu platné právní úpravy. Za rozhodné dále označuje vyjádření společnosti DP&K-CZQ s.r.o., že posuzované hry nejsou hazardní hrou ve smyslu zákona o hazardních hrách.

pokračování

[54] Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem, že spolehnutí se na vyjádření společnosti DP&K-CZQ s.r.o., že předmětné soutěže nepodléhají regulaci zákona o hazardních hrách, nemůže být ani potenciálně okolností vylučující odpovědnost žalobce (stěžovatele) za přestupkové jednání. Uvedená společnost nejenže ani není žádnou nezávislou autoritou v oblasti hazardních her, ale její vyjádření navíc mohou být účelově zkreslená, neboť na umístění daných zařízení v provozovně stěžovatele má ekonomický zájem.

[55] Dále je nutno odmítnout tvrzení stěžovatele, že „celní orgány vydaly v rámci kontrol v roce 2017 stanovisko, že zařízení iStars a Diamond Level zákon o hazardních hrách neporušují“. Ve shodě s krajským soudem kasační soud uvádí, že v rámci provedených kontrol sice celní orgány ve vztahu k zařízením iStars a Diamond Level neshledaly pochybení, z vyhotovených protokolů o kontrole však nikterak neplyne, že by kontrolní orgán prováděl cílenou kontrolu zařízení Diamond Level a iStars. Z protokolu o kontrole provedené v únoru 2017 naopak vyplývá, že celní orgán se zaměřil na herní zařízení SUPER GAME (QUIZ GAME), na němž provedl kontrolní hru a následně pojal možné podezření na porušení § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách. Argumentace stěžovatele je nadto zjevně neudržitelná, neboť analogicky by se mohl například domnívat, že pokud policejní orgán při namátkové dechové kontrole nezjistí „chybějící lékárničku“, není její absence ve vozidle v rozporu s právními předpisy. Těžko navíc stěžovatel mohl od protokolů o provedení kontroly vyhotovených v březnu a květnu 2017 odvíjet svou dobrou víru při umísťování herních zařízení Diamond Level a iStars do svých provozoven již v únoru 2017 (obdobně pak výsledky kontrol celních orgánů, kterými stěžovatel ani nedisponuje a které navrhuje vyžádat a provést jako důkaz). Nemohlo mu tedy na základě výsledků těchto kontrol vzniknout jakékoli legitimní očekávání, že provozování posuzovaných technických zařízení je v souladu se zákonem.

[56] Nejvyšší správní soud proto ve shodě s krajským soudem uzavírá, že stěžovatelem uvedené skutečnosti (například stran vyjádření společnosti DP&K-CZQ s.r.o.) jej nemohou zbavit odpovědnosti za vytýkané porušení právních předpisů. Správní orgány jej shledaly vinným z přestupku podle § 7 odst. 2 zákona o hazardních hrách, tedy že provozoval hazardní hry bez příslušného povolení. Rozhodnou skutečnost, že stěžovatel je provozovatelem hazardních her, kasační soud považuje za prokázanou (k tomu viz rozsudek ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018; 3855/2019 Sb. NSS) a mezi stranami nadto nespornou. Stěžovatel je tedy odpovědný za uvedený přestupek a námitku liberace je proto třeba odmítnout jako nedůvodnou.

V. Závěr a náklady řízení

[57] Nejvyšší správní soud neshledal námitky stěžovatele důvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[58] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl

úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. dubna 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu